

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Nu fik jeg ikke så meget svar på mit spørgsmål, nemlig om justitsministeren mener, at det er mere sikkert at befordre børn i en bus frem for i en personbil. Da reglerne tilsyneladende er forskellige, må det jo være mere sikkert at fragte dem i en bus.

Så også sådan et lille sidespørgsmål: Mener justitsministeren ikke, at det kunne gå ud over trafiksikkerheden, hvis en taxachauffør af hensyn til frygten for at få et klip konstant skal sidde og kigge om på bagsædet for at holde øje med, om de børn, der sidder deromme, er fastspændte eller ej? Det kunne jo også være et trafikikkerhedsmæssigt problem. Jeg mener, at det vil være formålstjenligt, hvis taxachaufføren som udgangspunkt kigger ud af forruden, når han kører bil.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kim Christiansen om det med sikkerhedsudstyret, at det er noget, der løbende bliver godkendt, herunder også, hvilket sikkerhedsudstyr der skal være i busserne. Der er jo en lang række momenter, der skal afvejes mod hinanden, og som man skal tage hensyn til her.

Til det andet spørgsmål om taxachaufføren vil jeg sige, at taxachaufføren hverken er dårligere eller bedre stillet end alle andre, der fører en bil. En far, der transporterer sin tre børn, skal jo også sikre sig, at børnene sidder fastspændt. Det vil sige, at der er præcis den samme færdselsmæssige risiko for en taxachauffør, som der er for alle andre førere, i at sikre, at alle er fastspændt. Det overblik er noget, som jeg tror bl.a. erfaring og meget andet kan være med til at sikre.

Vi har i hvert fald synes, at det vil være vanskeligt at argumentere for, at en taxachauffør skulle have sværere ved at have overblik over førerkabinen end andre førere af et køretøj. Man kan jo nærmest sige, at en taxachauffør, der trods alt har en bil som arbejdssted mange timer i døgnet, sådan set nok har et endnu bedre overblik end andre, når han fører en bil.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til lov om ændring af lov om udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende. (Lovtidende i elektronisk form).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 14/12 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Som næstformanden sagde, er det et spørgsmål om, at Lovtidende overgår fra papirform til elektronisk form. Det kan vi i Venstre helt tilslutte os. Driftsudgifterne bliver oven i købet halveret. Og så er det justitsministeren, der skal stå for driften, og hun har indtil videre vist sig særdeles driftssikker, så vi kan helt tilslutte os lovforslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Vi går videre i ordførerrækken. Den næste er den socialdemokratiske ordfører, hr. John Dyrby.

John Dyrby (S):

Alene titlen på det her forslag, nemlig forslag til lov om ændring af lov om udgivelse af en Lovtidende og en Ministerialtidende, kan jo nok få de fleste til trække lidt på gabebåndet i stedet for på smilebåndet. Jeg kan godt se, at en del af vores tilhørere udvandrede. Men bag den lidt kedelige titel gemmer der sig faktisk en vigtig udgivelse, nemlig Lovtidende, der har den såkaldte autoritative kundtgørelsesordning for retsfor skrifter, som er meget teknisk-juridisk, og det er alt sammen udmærket.

Det har med rette været drøftet i en række år, om det ikke ville være hensigtsmæssigt at gøre denne udgivelse elektronisk, frem for at den kun foreligger i trykt form. Vi hilser det velkom-

ment, at der nu tages et konkret lovinitiativ, som gør lovgivning tilgængelig på nettet i en sammenfattet og integreret form.

Vi har i forbindelse med lovforslagets høringsperiode modtaget en henvendelse fra Retsikkerhedsfonden vedrørende kundgørelsen af traktater, som jo ikke sker i Lovtidende i dag. Jeg må sige, at jeg er enig i fondens betragtninger, og jeg synes, at vi skal opfordre regeringen til at inddrage dette element enten direkte i lovforslaget eller på anden måde.

Kl. 12.00

Samlet set kan vi i Socialdemokratiet dog støtte forslaget. Jeg er blevet bedt om at meddele, at Det Radikale Venstre også kan støtte forslaget med de her faldne bemærkninger.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kim Christiansen.

Kim Christiansen (DF):

Jeg skal ikke trætte tilhørerne med et stort, langt foredrag om det her. Det er ligetil, og der ligger jo en økonomisk besparelse i, at Lovtidende overgår til elektronisk form. Samtidig bliver det tilgængeligt for alle via internettet og er dermed medvirkende til at skabe større åbenhed, så vi ser meget positivt på det her lovforslag. Jeg kan ikke forestille mig, at det afføder ret mange korte bemærkninger fra salen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det gør det faktisk ikke, så vi går videre til den den konservative ordfører, hr. Allan Niebuhr.

Allan Niebuhr (KF):

Jeg kan heller ikke gøre den her debat lang og spændende. Jeg vil sige, at jeg synes, det er helt naturligt i det samfund, vi har, at også Lovtidende overgår til elektronisk form. Jeg kan ikke forestille mig, at det på nogen måder kan give problemer.

Hr. Kim Christiansen var inde på, at der også var økonomi i det her. Der er selvfølgelig en startinvestering, men på lang sigt er der jo også en besparelse, og man kan så hilse det velkommen, når man både gør det mere smidigt og samtidig også på sigt tjener penge på det her. Så det er et forslag, vi fuldt og helt bakker op i Det Konservative Folkeparti.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste ordfører er Socialistisk Folkepartis ordfører, hr. Poul Henrik Hedeboe.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Da vores ordfører på området, fru Anne Baastrup, ikke kunne være til stede, har jeg lovet lige at sige nogle korte ord om dette selvfølgelig omfattende, men ikke særlig problematiske lovforslag.

Det er en fornuftig digitalisering, der er lagt op til, og vi betragter det også som en nødvendighed. Høringssvarene lægger også op til, at det er fornuftigt. Der er kommet en henvendelse fra Retssikkerhedsfonden, som opfordrer til, at man i forbindelse med reformen medtager spørgsmålet om kundgørelse af traktater, og det synes vi også man skal gøre.

Så kan vi jo ellers bare krydse fingre for og håbe på, når vi nu går fra den sikre bogform, som kun ilden kan tage, og over til en mere usikker verden, at der ikke kommer de helt store nedbrud. Men det er vi med til at krydse fingre for, så vi går ind for lovforslaget.

Jeg skal sige fra Enhedslisten, at de har samme indstilling.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg må jo sige, at også her er jeg meget glad for, at et enigt Folketing bakker op om den fremtidssikring, der her sker af Lovtidende og Ministeriatidende. Der er for mig at se ingen tvivl om, at det var på høje tid, at vi også sikrede, at Lovtidende kom ind i den digitale tidsalder, så jeg er glad for de pæne bemærkninger, der er faldet. Det er ikke så overraskende, at der måske ikke har været den store debat om det her lovforslag, men ikke desto mindre er det jo et meget vigtigt lovforslag, som har stor betydning for de mange borgere, der bl.a. følger med i den lovgivning, der bliver vedtaget herinde.

Jeg vil sige til hr. John Dyrby, som nævnte spørgsmålet omkring kundgørelse af traktater, at traktater også bliver kundgjort i Lovtidende. Det er for at rette den misforståelse, at traktater ikke bliver kundgjort. Det bliver de.

Det spørgsmål, som er blevet rejst, er spørgsmålet om retsvirkningen. Vi vil naturligvis sørge for skriftligt at forklare den mere tekniske effekt over for Retsudvalget, når vi har været spørgsmålet grundigt igennem, men jeg synes bare, det er vigtigt i den debat, der er, og af hensyn til dem, der i dag sidder og følger debatten, at få sagt, at traktater altså også bliver kundgjort. Det

er helt naturligt, fordi de jo også har retsvirkning for Danmark, så selvfølgelig skal man også der kunne følge med i, hvad vi indgår af aftaler internationalt. Men jeg takker for de positive tilkendegivelser.

Kl. 12.05

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 64: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Hjemmel til tidsbegrænsede forsøg med færdselsregulerende foranstaltninger).

Af Poul Henrik Hedeboe (SF), Pernille Blach Hansen (S), Martin Lidegaard (RV) og Per Clausen (EL).

(Fremsat 10/11 2005).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Med lovforslaget foreslås en ændring af bestemmelsen i færdselslovens § 92 d om forsøg med færdselsregulerende foranstaltninger. Formålet med lovforslaget er at tilvejebringe hjemmel til etablering af miljøzoner af den karakter, som bl.a. Københavns Kommune har ansøgt om.

Efter den gældende bestemmelse i færdselslovens § 92 d kan justitsministeren meddele tilladelse til udførelse af tidsmæssigt og geografisk begrænsede forsøg med færdselsregulerende foranstaltninger, der ikke kan udføres i medfør af færdselslovens eksisterende bestemmelser.

Formålet med bestemmelsen er at give mulighed for at afprøve forskellige færdselsmæssige tiltag med henblik på efterfølgende at vurdere, om der er grundlag for at gøre tiltaget perma-

nent. Det er således i dag en betingelse for anvendelsen af § 92 d, at der er tale om en forsøgsordning, og at ordningen er både tidsmæssigt og geografisk begrænset.

Lovforslaget går ud på, at det fremover skal være muligt at tillade både tidsbegrænsede og tidsubegrænsede forsøg. I bemærkningerne til lovforslaget henvises der til Justitsministeriets afgørelse af 13. maj 2005, hvor ministeriet meddelte Københavns Kommune afslag på kommunens ansøgning til tilladelse til et treårigt forsøg med etablering af en miljøzone i medfør af færdselslovens § 92 d.

I afgørelsen fandt Justitsministeriet, at den ansøgte miljøzoneordning rejste alvorlige ekspropriationsretlige spørgsmål. Det blev i den forbindelse fremhævet, at miljøzoneordningen måtte antages at kunne få meget væsentlige økonomiske konsekvenser for de berørte virksomheder, og at ordningen for navnlig små virksomheder kunne indebære betydelige indskrænkninger i eller eventuelt ophør af virksomheden.

Det skal, som også anført i afgørelsen, sammenholdes med, at bestemmelsen i færdselslovens § 92 d efter forarbejderne ikke giver hjemmel til forsøgsordningen, som indebærer indgreb af ekspropriativ karakter.

Justitsministeriet pegede i afgørelsen endvidere på, at det efter ministeriets opfattelse og for så vidt uafhængigt af spørgsmålet om ekspropriation måtte anses for meget tvivlsomt, om færdselslovens § 92 d gav hjemmel til at indføre en miljøzone, der i sit indhold og omfang indebærer så betydelige byrder for transporterhvervet som den ordning, Københavns Kommune havde ansøgt om.

Forslagsstillerne ønsker således at imødegå de juridiske problemer ved at lade kravet om tidsmæssigt begrænsede forsøg udgå af § 92 d. I bemærkningerne til lovforslaget redegør forslagsstillerne endelig for den miljø- og sundhedspolitiske baggrund for forslaget, herunder for dieselpartikkelers sundhedsskadelige effekt.

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at regeringen naturligvis deler forslagsstillerens ønske om at nedbringe luftforureningen mest muligt, herunder den partikelforurening, som bl.a. tunge dieselkøretøjer giver anledning til. Regeringen er derfor positivt indstillet over for tiltag, som kan begrænse de betydelige sundhedsskadelige konsekvenser, som partikelforureningen indebærer, bl.a. ved etablering af miljøzoner.

Men selv om jeg har stor sympati for forslaget, løser det ikke de juridiske problemer med